

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

O, fiilor de la ieslea coborârii cuvântului Meu, sculați-vă din așternuturi, că vine Mirele vostru ca să iasă cu voi și cu zile de nuntă, că se adună nuntași. Hai să punem masa, că e nuntă! E Mirele cu mireasa, e Hristos cu tine în zile de nuntă pe pământ, poporul Meu mireasă. Iată nuntașii! Au venit, și vin. I-am chemat ca să-i iubim. Noi îi putem iubi cel mai mult. Le putem da ce nu pot ei găsi pe nicăieri. Le dăm mângâierea cea adevărată, cuvântul cel mângâios care se lasă din gura Mea peste voi ca să-l dăm la cei ce vin și la cei ce nu vin să-l audă, și să-l ia cei ce vin și să-l ducă cu ei în casele lor. Amin.

Eu Însuși mângâi omul. Eu sunt acest cuvânt. Sunt Fiul Tatălui Savaot și din Tatăl grăiesc. Sunt Domnul, Mângâietorul. Amin. Cine nu are nevoie de această mângâiere care se lasă ca râul cel răcoros din gura Mea, acela nu s-a născut din Mine, și este încă stârpitură, om care trăiește fără viață, și tot așa și moare și se duce fără viață pe drumul cel de veci, în somnul lui cel vremelnic și cel de veci. Eu îl mângâi pe om lăsându-l să-și împlinească dorințele dacă asta este bucuria lui, iar răbdarea și bunătatea Mea îl îndeamnă pe om la pocăință și la iubire ca a Mea. El Îmi cere Mie ajutor să-și aducă la împlinire voile lui, iar Eu Mă umilesc și nu mai caut pentru voia Mea în el, căci omul se iubește pe sine, și tot pentru sine Mă iubește și pe Mine. Iar Eu sunt Mângâietorul și Mă scutur cu mângâierea Mea și îl mângâi pe om.

Sculați-vă bine, copii străjeri, că avem oaspeți la masă. Iată-i, au venit, și vin.

O, sculați-vă și voi, cei ce ați venit la nuntă! Sculați-vă și auziți glasul Mirelui Care grăiește miresei, împărțindu-vă din vinul nunții, din iubirea nunții. Amin. O, să nu se tulbure inimile voastre. Vă dau învățătură tare, bucate tari vă dau, ca să vă întăriți trăirea și ca să Mă treziți în voi, și ca să prind Eu rădăcină în voi, căci rădăcina acestui cuvânt care vă mângâie Eu sunt. Credeți sau nu, Eu trebuie să spun cine sunt. Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt aici și Mă fac cuvânt și Mă împart peste pământ. Nicăieri pe pământ nu găsesc om care să vrea numai ca Mine pentru cuvântul Meu de azi pe care-l cobor aici cu tot întregul lui. Dacă aș grăi și aici așa cum zic atâția oameni că grăiesc Eu în atâtea locuri pe pământ, aș fi iubit și de aici, aș fi crezut și de aici, aș fi primit și de aici cu calea Mea spre oameni. Dar calea Mea e cale cerească, e cale dreaptă și sfântă, și omului îi este teamă de ea. Și dacă-i este omului teamă de calea cea curată, i-ar place să fie minciună această venire a Mea în cuvânt ca să-Mi desfac cu el calea venirii trupului Meu cel înălțat la Tatăl acum două mii de ani. Nu M-am înălțat ca să nu mai vin. Ba, din contra, am zis atunci: *«Mă duc ca să vin; Mă duc să pregătesc loc»* și să vin după ce-l pregătesc. Iată, l-am pregătit, și omul e prea îngâmfat ca să creadă ce spun Eu, că Eu spun că tot cuvântul Meu cu care Mă cobor în locul acesta pregătit de Mine cu trudă, îl judecă pe cel ce nu-l ia să-l pună peste el. Iată, de la om ia omul, dar de la Dumnezeu, ba. Am fost și Eu om pe pământ, și am fost înțelept din Tatăl, și am lăsat învățătura vieții veșnice peste om. De ce nu ia omul și de la Mine, și ca să fie ca Mine apoi? O, de ce ia omul numai de la om? De ce, oare?

Omule care citești numai ce zice omul, numai ce scrie omul! S-a răstignit pentru tine omul de la care iei tu învățătură de crezi atâta în el, de te hrănești atâta de la el? Cum de nu ești obosit de atâta învățătură care-ți ia din suflet, ca apele mari, tot ce mai e în tine veșnic și adevărat și din cer? O, omule, te întâmpin în alergarea ta și îți cercetez ființa și nu mai ai ființă de neam bun. Adunătura din mintea ta M-a lăsat orfan de tine, omule obosit de truda ta, de povara ta. Eu ți-am spus să iei povara Mea, că jugul Meu este bun, că sarcina Mea este ușoară. Așa ți-am spus. Tu însă te-ai făcut uriaș, și duci poveri pe drumul tău, iar drumul Meu e sărac de oameni. Drumul tău nu este drumul Meu. Ce este al tău nu este al Meu, și tu trăiești fără viață. O, cum să te fac

să-Mi deschizi la bătaia Mea în ușa ta? Iată cum Îmi desfac izvorul și cum te chem să vii și să bei și să-i vezi gustul și să-i vezi adevărul, căci izvorul acesta Eu sunt. Acest cuvânt Eu sunt, iar trupul Meu este învăluit în acest cuvânt și stau înaintea ta învăluit în cuvânt. Cuvântul acesta este venirea Mea cea după două mii de ani de la Tatăl, ca să-Mi pregătesc cu el mireasă, și să Mă las apoi lângă ea cu trupul Meu văzut, cu care M-am înălțat de lângă ucenicii Mei acum două mii de ani ca să pot iarăși veni la vremea venirii Mele din nou de lângă Tatăl.

O, să nu se tulbure inimile voastre întrebându-vă de acest glas care este cuvântul Meu. Eu sunt Fiul Tatălui Dumnezeu, și precum am avut putere să-Mi pun viața, și apoi iar s-o iau, așa și acum, putere am să Mă pun cuvânt înaintea omului și să-i cer omului răspuns pentru el. Amin. Îi dau omului viață prin acest cuvânt, că fără Mine omul trăiește fără de viață. Și îl voi întreba apoi pe om de viața acestui cuvânt, și nimeni nu va scăpa să dea răspuns pentru cuvântul Meu cu care strig în zilele acestea pe toate ulițele ca să Mă audă cei ce stau în casele lor veselindu-se de toate câte au.

M-am uitat pe pământ și am văzut niște oameni bogați veselindu-se în avutul lor și spunând la săraci că ei nu au nevoie de Dumnezeu, fiindcă au tot ce le trebuie. Aveau tot ce le trebuie, dar de Dumnezeu erau săraci de tot.

Sunt săraci de Dumnezeu bogații, fiindcă Dumnezeu este bogăția săracilor, bogăție veșnică, și în ea ei se vor odihni pe veci, și nu ca bogații care după ce-și părăsesc bogățiile și rangurile se duc la sărăcie de viață și la plâns și la veșnicie fără Hristos în ea.

V-am chemat la Mine ca să vă dau din rana Mea. Mâncați și beți din rana Mea, că sunt rănit de dorul omului, rănit de două mii de ani. Rana Mea nu s-a mai închis. Ea s-a făcut sân din care curge sânge, nu lapte. Curge sânge din viața trupului Meu ca să mănânce și să bea păcătoșii care-și lasă păcatele în urma lor și vin să mănânce din rana Mea, spre viața Mea în ei. Dar omul care-i dă viață păcatului în însuși trupul lui crede că poate face din trupul Meu mădular al său, una cu trupul lui, care păcătuiește cu dor de păcat, cu dor de iubire vătămătoare lui și Mie, iar Scriptura spune: *«Luând mădularele lui Hristos, le voi face mădularele desfrânării?»*.

Eram cu trupul pe pământ și venea iudeul și venea cărturarul și Mă ispitea pentru desfrânarea din el și dădea să râdă de Mine pentru desfrânarea lui. Eu însă nu știam cum să Mă scutur de ei fără să Mă prindă în cuvânt călcător de legea cea pentru om. Apostolul Meu Pavel ar fi fost ars pe rug de cei ce se dădeau credincioși ai bisericii fără să omoare în ei desfrânarea și trupul ei. Ar fi fost Pavel ars pe rug dacă nu i-ar fi lăsat pe ei sub legea păcatului, și le spunea: *«Să nu vă lipsiți unul de altul decât cu rânduială, pentru post și rugăciune, căci din pricina desfrânării să-și aibă fiecare femeia lui»*. Acest cuvânt era pentru cei ce se desfrânau, nu pentru sfinții care-și răstigneau trupul și patimile și poftetele din el.

O, fiilor de la ieslea cuvântului Meu! Mi-e milă de voi când văd cum vine omul la voi și vrea de la voi și de la Mine dreptate pentru desfrânarea cea din trupul lui. La Mine și la voi nu încapă cel desfrânat, dar cel ispititor dă să râdă la voi pentru desfrânarea lui. Așa eram și Eu. Necăjit eram între oameni, și pregătit pentru jertfă, ca să-i arăt omului iubitor de sine ce este judecata lui. Ea este jertfa celor ce se jertfesc răstignindu-și trupul și înviind cu duhul pentru trupul Meu, care s-a dat să fie mădular al omului care bea din rana Mea, din trupul Meu rănit de dorul omului, rănit de două mii de ani, căci rana Mea nu s-a mai închis, și este multă cât două mii de ani.

Mă uit la tine, omule, cum dai să te bucuri tu din rana Mea, cum îți faci tu fericire din durerea Mea, din rana Mea, din viața Mea pe care Mi-am pus-o pe cruce plângând pentru salvarea ta din păcat. O, vreau să te înviu din păcat. Ascultă plânsul Meu după tine. O, cum îți vine ție să te bucuri când te îndulcești în tine cu păcatul, cu fructul morții Mele? Dulceața păcatului tău a adus moartea lui Dumnezeu, și tu zici că păcatul este fructul vieții, dar el este fructul morții Mele. Tu te duci la cei ce Mă vând și te bucuri că Mă iei în tine pentru iertarea ta. Eu sunt Mielul Cel junghiat, și pe Mine nimeni nu Mă mai iartă ca să Mă scape de durerile de la

om, de păcatele omului să Mă scape. Face omul păcate și Mi le dă Mie după ce le face. Se duce la duhovnic să le dea de pe el și să le pună pe Mine, și Eu să-l iert de ele, și el face altele apoi, și nu Mă mai iartă omul de povara de pe Mine, de crucea Mea, căci crucea Mea este omul păcătos.

Plâng cu plâns dumnezeiesc, de patruzeci de ani plâng prin acest cuvânt, iar acum am deschis Scripturile cele de la capăt și citesc din ele de pe ultima foaie și zic: *«Cine este spurcat de păcat, să se spurce și mai mult. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, că plata Mea este cu Mine și vin ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui»*. Amin. Iar pentru cei ce s-au sfințit și încă se sfințesc, zic: *«ferice lor, că-și spală veșmintele ca să aibă stăpânire peste pomul vieții»*, peste Mine, Cel rănit, ca să-i dau celui sfânt din rana Mea și să Mă mângâi de ea împărțind din ea, împărțind-o cu cel ce Mă iubește cu iubire ca a Mea. Amin.

Aș voi să se vindece omul de duhul păcatelor lui. Omul se iubește pe sine, și tot pentru sine Mă iubește și pe Mine. Mulțime de oameni și-au făcut scaune și s-au așezat pe ele în numele Meu peste oameni. Iată, aceia Mă iubesc pentru ei, nu pentru Mine, și își fac în numele Meu ranguri și trecere și petrecere și putere, făcându-i pe oameni să cumpere de la ei iertarea cea de la Mine, nu vindecarea, că dacă s-ar vindeca oamenii de dorul și de patima păcatelor, cine ar mai umbla să-și cumpere iar și iar iertarea și mila de la cei ce vând, în numele Meu, de două mii de ani iertarea cea de la Mine?

Plâng cu plâns dumnezeiesc și zic: cine este spurcat de păcat, să se spurce și mai mult, și cine este sfânt, să se sfințească și mai mult. Amin. Mă doare rana Mea cea multă cât două mii de ani. Iar tu, mireasa Mea cea mică, tu, poporul Meu mireasă, să zici să vin, că asta este scris despre tine: *«Duhul și mireasa zic: „Vino!” . Și cel ce aude, să zică și el: „Vino!” . Și cei ce sunt însetați, să vină să ia în dar din apa vieții»*. Amin.

O, vino, omule, la izvor când Eu te chem, când ies în calea ta cu mireasa Mea, cu cea care trudește pentru Mine așteptând venirea Mea. Dacă auzi și dacă ești însetat, vino la Mine, că am venit spre tine și te chem să te iubesc, că Eu te pot iubi mult și îți pot da ce nu poți găsi pe nicăieri: chemarea Mea cu însăși gura Mea, mângâierea Mea cu mâna Mea cea tainică și slava trupului Meu cel învăluit în cuvânt așa cum acum două mii de ani am fost învăluit în nor ca să Mă duc întru Tatăl și așa să vin înapoi; așa, precum M-am suit, învăluit în taină, învăluit în cuvânt, în nori de cuvânt învăluit. Amin.

Dați glas doinei de nuntă, voi, doinași, că v-am chemat la nuntă să doiniți. Dați grai poemelor, voi, poeți care purtați în voi simțăminte de dincolo de voi, că v-am chemat la nuntă ca să grăiți grai dulce. Aduceți Domnului jertfă de laudă și luați în dar mângâierea cea pentru dar, rădăcina bucuriilor sfinte. Cel ce crede, acela grăiește, iar cel ce grăiește, este viu și nu moare. Cel ce nu grăiește, acela moare și este mort. Chiar dacă el crede, este mort, căci lucrarea credinței este grăirea, este mărturisirea, grai viu din neam în neam până la Mine. Amin.

Îmi desfac ființa Mea dumnezeiască să curgă din ea mângâiere peste voi, cei veniți la nuntă. Duhul mângâierii este bogăția pe care vreau s-o dau celor ce vin la izvorul venirii Mele aici, unde Eu Mi-am ales ieslea Mea de venire așa cum Mi-am ales acum două mii de ani ieslea din Betleem. Luați duhul înțelepciunii sfinte, voi, cei adunați la sărbătoare. Luați și beți din cupa mângâierii și mângâiați pe Dumnezeu. Adunați-vă în Duhul Meu, în Duhul lui Hristos. Numai Duhul Meu poate să vă facă una, căci casa Mea este una.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Vouă, celor ce credeți în venirea Mea; vouă, celor ce ați bătut cale pentru cuvântul Meu care Mă aduce pe pământ. Poposesc trei zile cu voi și pentru voi în cuvânt, și vă voi da să beți, iar voi să învățați să beți.

Pace vouă! Și vă voi da să beți. Amin, amin, amin.

26-05/08-06-2001